

A TÉKOZLÓ FIÚ ÉS KESERGŐ BÁTYJA

Városok és bűnösök is mentek hozzá, hogy hallgassák.
A farizeusok és az írástudók azonban méltatlankodtak:
„Ez bűnösökkel áll szóba és velük eszik.”

Akkor ezt a példabeszédet mondta nekik:

„Ha közületek valakinek száz juha van,
és egyet elveszít közülük,
nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában,
és nem megy-e az elveszett után, amíg meg nem találja?
Amikor megtalálja, örömében vállára veszi, hazamegy,
összehívja barátait és szomszédait, és azt mondja nekik:
„Örüljetek velem, mert megtaláltam elveszett juhomat!”
Mondom nektek:
éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben is
egy megtérő bűnös miatt,
mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.

Vagy ha egy asszonynak tíz drachmája van,
és elveszít egy drachmát,
nem gyújt-e lámpát, nem söpri-e ki a házát,
és nem keresi-e gondosan, amíg meg nem találja?
Ha pedig megtalálta,
összehívja barátnőit és szomszédait, hogy elmondja nekik:
„Örüljetek velem,
mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem!”

Mondom nektek:
hasonló öröm lesz Isten angyalai közt egy megtérő bűnös miatt.”

Azután így szólt:
„Egy embernek volt két fia.
A fiatalabb azt mondta apjának:
„Apám! Add ki nekem az örökség rám eső részét!”
Erre szétosztotta köztük vagyonát.
Nem sokkal ezután a fiatalabb fiú összeszedte mindenét,
elment egy távoli országba,
és ott léha étellel eltékozolta vagyonát.

Miután mindent elpazarolt,
nagy éhínség támadt azon a vidéken, és nélkülözni kezdett.
Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához,
aki kiküldte a tanyájára, hogy őrizze a disznókat.
Szeretett volna jóllakni a disznók eledelével,
de abból sem adtak neki.
Ekkor magába szállt, és azt mondta:
„Apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben,
én meg itt éhen halok.

Fölkelek,
elmegyek apámhoz, és azt mondom neki:

Apám! Vétkeztem az ég ellen és teellened!
Már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz,
csak béreseid közé fogadj be engem!"
Föl is kerekedett, és elment apjához.

Apja már messziről meglátta és megesett rajta a szíve.
Eléje sietett, a nyakába borult és megcsókolta.
A fiú így szólt hozzá:
„Apám! Vétkeztem az ég ellen és teellened;
már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz."

Az apa azonban ezt mondta szolgáinak:
„Hozzátok hamar a legdrágább ruhát
és adjátok rá, húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára!
Azután hozzátok elő a hízlalt borjút,
vágjátok le, együnk és vigadjunk,
mert ez a fiam meghalt, és föltámadt, elveszett, és megtaláltatott." Aztán elkezdtek vigadozni.

Az idősebb fiú pedig a mezőn volt,
és amikor hazatérőben a házhoz közeledett,
meghallotta a zeneszót és táncot.
Odahívott egyet a szolgák közül, és megkérdezte, hogy mi történt.
Az így válaszolt neki:
„Megjött az öcséd, és apád levágta a hízlalt borjút,
mivel egészségben kapta őt vissza."

Erre az megharagudott, és nem akart bemenni.
Ezért az apja kijött, és kérlelte.
Ő azonban ezt mondta apjának:
„Lásd, hány esztendeje szolgállok neked,
soha meg nem szegtem parancsodat,
mégsem adtál nekem soha egy kecskét sem,
hogy mulathassak barátaimmal.
De amikor megjött ez a te fiad,
aki a vagyonodat parázna nőkre költötte,
levágattad neki a hízlalt borjút."

Ő azonban azt mondta neki:
„Fiam! te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd.
De vigadozni és örvendezni kellett,
mert ez az öcséd meghalt, és föltámadt,
elveszett, és megtaláltatott."

Lk 15,1-32

A TÉKOZLÓ FIÚ ÉS KESERGŐ BÁTYJA

2010. szeptember 12. vasárnap, 06:37 -
